

Arrest

nr. 299 275 van 21 december 2023
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 28 maart 2023 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 25 januari 2023 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 30 maart 2023 met referentienummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 september 2023 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 10 oktober 2023.

Gelet op de beschikking van 21 november 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 december 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat M. SAMPERMANS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. WILLEMS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1. Overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen bij beschikking van 28 oktober 2023 de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. Deze beschikking, waarin werd vastgesteld dat het ingestelde beroep onontvankelijk voorkomt, luidt als volgt:

“Het beroep lijkt onontvankelijk bij gebrek aan actueel belang.

De bestreden beslissing betreft de beslissing van 25 januari 2023 waarbij het verblijf van meer dan drie in toepassing van artikel 40bis werd geweigerd. De bestreden beslissing maakt weliswaar in fine gewag van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet maar dit kan beschouwd worden als een materiële vergissing. In de aanhef van de bestreden beslissing wordt gesteld dat het gaat om een aanvraag gezinshereniging met een Griekse echtgenote en wordt duidelijk verwezen naar artikel 40bis van de Vreemdelingenwet

Uit het wachtregister waartoe de Raad toegang heeft, blijkt dat verzoeker opnieuw een vestigingsaanvraag heeft ingediend met zijn Griekse echtgenote en op grond hiervan een attest van immatriculatie kreeg uitgereikt met een geldigheidsduur tot 18 oktober 2023.

Verweerder moet dus een recentere vestigingsaanvraag van verzoeker met recentere stukken gaan beoordelen.

Door opnieuw dergelijke aanvraag in te dienen heeft verzoeker uitdrukkelijk zijn wil te kennen gegeven om zijn verblijfsrechtelijke aanspraken nogmaals ter beoordeling voor te leggen aan de verwerende partij teneinde deze ervan te overtuigen zijn standpunt, dat hij heeft geuit naar aanleiding van de eerste aanvraag, te wijzigen en toch een verblijfstoelating te verlenen op basis van de bij de nieuwe aanvraag gevoegde overtuigingsstukken.

De vernietiging van de thans bestreden beslissing kan slechts tot gevolg hebben dat de verwerende partij een nieuw standpunt moet innemen over de verblijfsaanvraag van de verzoekende partij. De verwerende partij is evenwel hoe dan ook reeds verplicht om dit te doen, gelet op het feit dat de verzoekende partij een nieuwe aanvraag heeft ingediend en zij deze aanvraag zal moeten onderzoeken op basis van de bij de nieuwe aanvraag gevoegde overtuigingsstukken. Bijgevolg kan de eventuele nietigverklaring van de bestreden beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden verzoeker geen bijkomend nut meer opleveren en lijkt het ingediende beroep tot nietigverklaring onontvankelijk wegens het ontbreken van het wettelijk vereiste belang (RvS 16 juli 2020, nr. 13.804 (c)).

Mocht de recenter ingediende vestigingsaanvraag tot een negatieve beslissing leiden, staat het verzoeker vrij om hiertegen een beroep in te dienen.”

1.2. Verzoeker richt op 10 oktober 2023 een schrijven aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad), waarin hij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoeker kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (hij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer hij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dat, voor zover in dit verzoek meer wordt aangevoerd dan dat, hiermee geen rekening moet worden gehouden omdat het niet de vorm kan aannemen van een bijkomende memorie waarop de Raad dient te antwoorden (cf. RvS 22 november 2018, nr. 13.065 (c)). Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe verzoeker ter terechtzitting de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten.

1.3. In het proces-verbaal van terechtzitting van 14 december 2023 staat het volgende vermeld:

“De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord. Zij verduidelijkt aan de hand van een aanvulling van het administratief dossier door de verwerende partij dat de eerste vestigingsaanvraag, die aanleiding heeft gegeven tot de thans bestreden beslissing, werd ingediend in functie van de Griekse echtgenote en de tweede in functie van de Griekse minderjarige zoon. Deze tweede vestigingsaanvraag heeft ondertussen geleid tot een beslissing van 9 oktober 2023, waartegen geen beroep werd ingediend. Ze wijst erop dat beide beslissingen, de bestreden beslissing en de voormelde van 9 oktober 2023, ertoe strekken de vestigingsaanvraag te weigeren en dat in beide beslissingen afwegingen werden gemaakt in functie van verzoekers echtgenote en minderjarig kind. De voorzitter vraagt de verzoekende partij of ze de betrokken aanvulling met stukken heeft ontvangen. De verzoekende partij heeft ze niet bij maar wenst ze ook niet in te kijken. Zij gaat niet in op

de gegevens die de voorzitter aanbrengt. De verzoekende partij meent wel dat zij nog steeds een belang kan doen gelden bij de thans bestreden beslissing over de eerste vestigingsaanvraag, daar zij thans nog niet beschikt over een verblijfsrecht en de uitkomst van het voorliggende beroep hiertoe aanleiding zou kunnen geven. Voorts haalt zij aan dat de bestreden beslissing aanleiding kan geven tot een later inreisverbod. Daarnaast wenst zij zich te beroepen op haar familieleven in België in het kader van artikel 8 van het EVRM. De verwerende partij heeft geen opmerkingen.”

1.4. De verzoekende partij stelt nog een belang te hebben bij het beroep omdat zij “[...] thans nog niet beschikt over een verblijfsrecht en de uitkomst van het voorliggende beroep hiertoe aanleiding zou kunnen geven [...]”, maar hierin kan zij niet worden gevolgd. De verzoekende partij gaat meer bepaald totaal niet in op wat in de beschikking kan worden gelezen en wat bijkomend nog ter terechtzitting werd meegedeeld. In de thans bestreden beslissing over verzoekers eerste vestigingsaanvraag alsook in die van 9 oktober 2023 over zijn tweede vestigingsaanvraag, worden afwegingen gemaakt in functie van zowel verzoekers minderjarige zoon als zijn echtgenote. De verwerende partij heeft aldus een nieuw, recenter en – volgens de informatie waarover de Raad beschikt – definitief standpunt ingenomen over verzoekers familiale situatie naar aanleiding van zijn tweede vestigingsaanvraag. Ter ondersteuning hiervan werden redelijkerwijze recentere stukken ingediend door verzoeker, minstens betwist hij dat niet. De Raad ziet dan ook niet in hoe een gebeurlijke vernietiging van de thans bestreden beslissing over een eerste vestigingsaanvraag verzoeker nog een bijkomend voordeel kan opleveren.

1.5. De verzoekende partij stelt voorts dat de bestreden beslissing aanleiding kan geven tot het opleggen van een inreisverbod door de verwerende partij. De bestreden beslissing gaat echter niet gepaard met een bevel om het grondgebied te verlaten zodat dit betoog, dat al hypothetisch van aard is, ook feitelijke grondslag mist. Waar de verzoekende partij zich beroept op artikel 8 van het EVRM, blijkt dat zij de schending van deze verdragsbepaling niet heeft opgeworpen in haar verzoekschrift. De procedure van de vraag tot horen laat niet toe om nieuwe grieven tegen de bestreden beslissing op te werpen. Artikel 8 van het EVRM raakt de openbare orde niet en de verzoekende partij legt ook niet uit waarom ze dit niet eerder kon ontwikkelen in haar verzoekschrift.

1.6. Nu de verzoekende partij er niet in slaagt de inhoud van de hierboven vermelde beschikking te weerleggen, blijft deze overeind.

Het beroep is dan ook onontvankelijk wegens een gebrek aan belang.

2. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig december tweeduizend drieëntwintig door:

M. EKKA,	kamervoorzitter
----------	-----------------

T. LEYSEN,	griffier
------------	----------

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

T. LEYSEN	M. EKKA
-----------	---------